

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 21ης Απριλίου 2005*

Στην υπόθεση T-164/03,

Ampafrance SA, με έδρα το Cholet (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον C. Bercial
Arias, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους
A. Rassat και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Johnson & Johnson GmbH, με έδρα το Ντύσσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον D. von Schultz, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Μαρτίου 2003 (υπόθεση R 220/2002-1), περί διαδικασίας ανακοπήs μεταξύ της Amprafrance SA και της Johnson & Johnson GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαΐου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Οκτωβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Οκτωβρίου 2003,

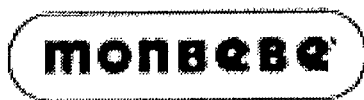
κατόπιν της συνεδριάσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 13 Ιουνίου 1996, η Ampafrance SA υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κατωτέρω εικονιστικό σήμα (στο εξής: σήμα monBeBé):



- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 5, 8, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 25 και 28, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

- 4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 8/99 της 8ης Φεβρουαρίου 1999.
- 5 Στις 29 Μαρτίου 1999, η εταιρία Johnson & Johnson GmbH άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχώρισεως αυτού του κοινοτικού σήματος. Η ανακοπή βασιζόταν στο λεκτικό σήμα *bebe* που αποτέλεσε αντικείμενο των ακόλουθων καταχωρίσεων:
 - καταχώριση στη Γερμανία αριθ. 1 168 346, της 22ας Νοεμβρίου 1990, για τα ακόλουθα προϊόντα: «προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος και του σώματος, περιλαμβανομένων των προϊόντων για την προστασία και τον καθαρισμό του δέρματος, ιδίως κρέμες για το δέρμα, λοσιόν για το δέρμα, γαλάκτωμα, τονωτικό καθαριστικό, υδατικά γαλακτώματα, αντηλιακά προϊόντα, πρόσθετα για το λουτρό, ζελ λουτρού, λάδια για το δέρμα, σαμπουάν, προϊόντα για την περιποίηση των χειλιών· σαμπουάν, προϊόντα καθαρισμού· καλλυντικά μαντηλάκια καθαρισμού· αποσμητικά· προϊόντα καθαρισμού για τα δόντια, πούδρα για το πρόσωπο, προϊόντα για την αφαίρεση του μακιγιάζ, προϊόντα για τη φροντίδα των νυχιών, μεταξύ των οποίων βερνίκι και διαλυτικό», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 3· προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν η φήμη του σήματος αυτού στη Γερμανία, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, και το ότι είναι παγκοίμως γνωστό στη χώρα αυτή, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού·
 - διεθνής καταχώριση IR 571 254, της 19ης Δεκεμβρίου 1990, ισχύουσα, μεταξύ άλλων, στην Ιταλία, στην Αυστρία και στις χώρες της Benelux, για τα ίδια προϊόντα της κλάσεως 3 με τα παρατιθέμενα ανωτέρω και για τα ακόλουθα προϊόντα:
 - κλάση 16: «Χαρτοπετσέτες και χάρτινα μαντηλάκια καλλυντικής χρήσεως»·
 - κλάση 24: «Υφασμάτινες πετσέτες και υφασμάτινα μαντηλάκια καλλυντικής χρήσεως»·

- 6 Η ανακοπή βασιζόταν σε όλα τα προϊόντα τα οποία διακρίνονται από τα προγενέστερα σήματα και αφορούσε ορισμένα από τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δηλαδή τα ακόλουθα:
- κλάση 3: «Σαπούνια, προϊόντα καθαρισμού, προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος, καλλυντικά προϊόντα, σαμπουάν, ταλκ, eau de toilette, οδοντόπαστες, προϊόντα για το μπάνιο, μπατονέτες καλυμμένες με υδρόφιλο βαμβάκι»·
 - κλάση 5: «Προϊόντα υγιεινής, διαιτητικά προϊόντα, διαιτητικές τροφές, υδρόφιλο βαμβάκι, πάνες από υδρόφιλο βαμβάκι»·
 - κλάση 10: «Θήλαστρα, θηλές, πιπίλες, ιατρικές συσκευές, φορητά φαρμακεία»·
 - κλάση 16: «Χαρτί και χάρτινα είδη, πάνες από κυτταρίνη».
- 7 Οι προβληθέντες προς στήριξη της ανακοπής λόγοι ήσαν αυτοί του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 2, στοιχείο γ', και 5, του κανονισμού 40/94.
- 8 Κατά τη διαδικασία ανακοπής, στις 21 Φεβρουαρίου 2000, η προσφεύγουσα περιόρισε τον κατάλογο των προϊόντων που απαριθμούνται στην αίτησή της καταχωρίσεως διαγράφοντας τα προϊόντα της κλάσεως 16.

- 9 Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή. Διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο οικείων σημάτων, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Έτσι, ελλείπει ομοιότητας μεταξύ των σημείων, το τμήμα ανακοπών απέρριψε και τη βασιζόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 ανακοπή. Δεδομένου ότι τα σημεία ήσαν διαφορετικά και η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε ότι το γερμανικό σήμα της έχαιρε φήμης, απορρίφθηκε και η βασιζόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ανακοπή.
- 10 Στις 12 Μαρτίου 2002, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 11 Με απόφαση της 4ης Μαρτίου 2003 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του ότι τα προϊόντα των κλάσεων 3 και 5 ήσαν πανομοιότυπα ή είχαν ομοιότητες μεταξύ τους, ότι υπήρχαν ομοιότητες μεταξύ των επιμάχων σημείων και ότι τα προγενέστερα σήματα έχαιραν φήμης ως προς τα προϊόντα για την περιποίηση του σώματος, πιθανολογούνταν η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του οικείου καταναλωτή. Κατά συνέπεια, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών κατά το μέτρο που αυτή απέρριψε τη βασιζόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ανακοπή, για τα ακόλουθα προϊόντα της αιτήσεως καταχωρίσεως: «σαπούνια, προϊόντα καθαρισμού, προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος, καλλυντικά προϊόντα, σαμπουάν, ταλκ, eau de toilette, οδοντόπαστες, προϊόντα για το μπάνιο, μπατονέτες καλυμμένες με υδρόφιλο βαμβάκι», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 3, και «προϊόντα υγιεινής, υδρόφιλο βαμβάκι, πάνες από υδρόφιλο βαμβάκι», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 5.
- 12 Όσον αφορά τα προϊόντα που δεν θεωρήθηκαν παρόμοια, δηλαδή τα διαιτητικά προϊόντα και τις διαιτητικές τροφές (κλάση 5) καθώς και τα θήλαστρα, τις θηλές, τις πιπίλες, τις ιατρικές συσκευές και τα φορητά φαρμακεία (κλάση 10), το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν πληρούνταν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και, ως εκ τούτου, απέρριψε την προσφυγή ως προς το σημείο αυτό. Εξάλλου, αφού δέχθηκε τη

βασιζόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ανακοπή, όσον αφορά τα «καλλυντικά προϊόντα, προϊόντα ιατρικής φροντίδας, ήτοι προϊόντα για τη θεραπεία του δέρματος» τα οποία περιλαμβάνονταν στην κλάση 3, το τμήμα προσφυγών δεν αποφάνθηκε επί της βασιζόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 ανακοπής.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλομένη απόφαση κατά το μέτρο που αυτή δεν δέχεται τα αιτήματά της·
- να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος monBeBé στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα που αφορούν τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του Πρωτοδικείου.

14 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 15 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

- 16 Με έγγραφο της 25ης Νοεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι περιόρισε την αίτησή της καταχωρίσεως, για τα προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 10, στα προοριζόμενα για τα βρέφη και τα μικρά παιδιά.
- 17 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, ο καταθέτης μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ή να περιορίσει τον κατάλογο προϊόντων ή υπηρεσιών που περιλαμβάνει. Ο περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να γίνεται σύμφωνα με ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, μέσω αιτήσεως τροποποιήσεως της υποβληθείσας αιτήσεως καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 44 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 13 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1) [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωσειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 13, και της 25ης Νοεμβρίου 2003, T-286/02, Oriental Kitchen κατά ΓΕΕΑ — Mou Dybfrost (ΚΙΑΡ ΜΟΥ), Συλλογή 2003, σ. II-4953, σκέψη 30].
- 18 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση περιορισμού του καταλόγου προϊόντων μερικές μόλις ημέρες πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επιπλέον, το ΓΕΕΑ υποστήριξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι έλαβε γνώση της αιτήσεως αυτής μόνο μέσω του Πρωτοδικείου, διότι η επίσημη αίτηση περιορισμού εκ μέρους της προσφεύγουσας δεν είχε ακόμη περιληφθεί στον αντίστοιχο φάκελο της διοικητικής διαδικασίας.

- 19 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να αφορά το σύνολο των προϊόντων που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος (προπαρατεθείσα απόφαση ΚΙΑΡ ΜΟΥ, σκέψη 30).
- 20 Στην υπό κρίση περίπτωση, με την παρούσα αίτηση, η προσφεύγουσα δεν επιθυμεί να αφαιρέσει από τον κατάλογο ένα ή πλείονα προϊόντα για τα οποία διαπιστώθηκε η ομοιότητα, αλλά να μεταβάλει τον προορισμό όλων των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση σήματος. Δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο η τροποποίηση του προορισμού των προϊόντων να έχει αποτέλεσμα επί της συγκρίσεως των προϊόντων την οποία πραγματοποίησε το ΓΕΕΑ για την εξέταση του κινδύνου συγχύσεως και επί της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, αποδοχή της γενομένης στο στάδιο αυτό τροποποιήσεως του προορισμού των προϊόντων θα σήμαινε τροποποίηση, κατά τη διάρκεια της δίκης, του αντικειμένου της διαφοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, οι διάδικοι δεν μπορούν, με τα υπομνήματά τους, να τροποποιούν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Πράγματι, στο Πρωτοδικείο εναπόκειται, στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαδικασίας, να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών. Η τροποποίηση του καταλόγου των διακρινόμενων προϊόντων θα αποτελούσε κατ' ανάγκην τροποποίηση του αντικειμένου της ανακοπής και, επομένως, του περιεχομένου της ένδικης διαφοράς, κατά τρόπο αντίθετο προς τον Κανονισμό Διαδικασίας.
- 22 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, η τροποποίηση του προορισμού των προϊόντων που αφορά η αρχική αίτηση καταχωρίσεως σήματος της προσφεύγουσας δεν θα ληφθεί υπόψη κατά την παρούσα δίκη. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση ένδικη διαφορά αφορά την κατάσταση όπως αυτή εξετάστηκε από το τμήμα προσφυγών.

Επί του παραδεκτού του δευτέρου και του τρίτου αιτήματος της προσφεύγουσας

- 23 Με το δεύτερό της αίτημα, η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταχωρίσει το σήμα το οποίο αφορά η αίτησή της. Κατά το ΓΕΕΑ, το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο.
- 24 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, στο ΓΕΕΑ εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, II-2251, σκέψη 22].
- 25 Συνεπώς, το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτο.
- 26 Με το τρίτο της αίτημα, η προσφεύγουσα ζητεί να καταδικασθεί το ΓΕΕΑ στα έξοδα που αφορούν τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 27 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, «τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται προκειμένου να προσκομίσουν τις προβλεπόμενες από το άρθρο 131,

παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, μεταφράσεις των υπομνημάτων ή εγγράφων στη γλώσσα διαδικασίας, θεωρούνται ως αποδοτέα έξοδα». Εντεύθεν συνάγεται ότι τα έξοδα που πραγματοποιούνται κατά τη διαδικασία ανακοπής δεν μπορούν να θεωρηθούν αποδοτέα έξοδα.

- 28 Συνεπώς, το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας, το οποίο αφορά τα έξοδα, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο κατά το μέτρο που αφορά τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής.

Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 29 Η παρεμβαίνουσα επισύναψε στο από 31 Οκτωβρίου 2003 υπόμνημά της αντικρούσεως έγγραφα που δεν είχαν υποβληθεί στο τμήμα προσφυγών, ήτοι φωτογραφίες ληφθείσες στις 4 και στις 6 Οκτωβρίου 2003, διαφημίσεις και ένα φύλλο με τα προϊόντα του σήματος bebe. Επομένως, τα έγγραφα αυτά, τα οποία προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Πράγματι, η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ υπό την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 και, επομένως, καθήκον του Πρωτοδικείου δεν είναι η επανεξέταση των πραγματικών περιστάσεων υπό το φως των εγγράφων που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, τα ως άνω έγγραφα πρέπει να μη ληφθούν υπόψη χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική τους ισχύς [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, T-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 52, της 29ης Απριλίου 2004, T-399/02, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φιάλης ζύθου), Συλλογή 2004, σ. II-1391, σκέψη 52, και της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-396/02, Storck κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ζαχαρωτού), Συλλογή 2004, σ. II-3821, σκέψη 24].

Επί της ουσίας

- 30 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων *bebe* και *monBeBé*.
- 32 Πρώτον, η προσφεύγουσα επικρίνει τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι υπάρχει ομοιότητα ανάμεσα στις «πάνες από υδρόφιλο βαμβάκι» τις οποίες διακρίνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και στα προϊόντα της κλάσεως 3 που διακρίνουν τα προγενέστερα σήματα, τα οποία είναι τα εξής: «προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος και του σώματος, καλλυντικά παρασκευάσματα». Συγκεκριμένα, δεν πρόκειται για προϊόντα της ίδιας φύσεως ούτε της ίδιας συνθέσεως. Επιπλέον, οι πάνες δεν εξυπηρετούν μια αισθητικής φύσεως ανάγκη, αλλά αποκλειστικά μια πρακτικής φύσεως ανάγκη, δεδομένου ότι σκοπός τους είναι να διατηρούν στεγνά τα ρούχα των βρεφών.
- 33 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επιμάχων σημείων δεν είναι αρκούντως υψηλός για να μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους. Τούτο απορρέει από τις οπτικές και τις ηχητικές διαφορές, αλλά και από τον περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα που οφείλεται στον περιγραφικό χαρακτήρα της λέξεως «bebe».

- 34 Κατά την προσφεύγουσα, οι οπτικής φύσεως ιδιομορφίες που χαρακτηρίζουν το λεκτικό στοιχείο «monBeBé», προστιθέμενες στο ωοειδές πλαίσιο που το περικλείει, δημιουργούν μια συνολική εντύπωση εντελώς διαφορετική από αυτή που δημιουργούν τα προγενέστερα σήματα. Ο καταναλωτής μπορεί να παρατηρήσει ότι τα γράμματα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι παχιά, στρογγυλεμένα, με «έντονη» εμφάνιση και με ένα είδος τόνου τοποθετημένου κατά ασυνήθη τρόπο επί του τελικού γράμματος «e». Σημειωτέον επίσης ότι τα δύο γράμματα «b» είναι κεφαλαία, πράγμα ασύνηθες για άλλα γράμματα πλην του αρχικού γράμματος της λέξεως.
- 35 Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι αντίθετος στην πραγματικότητα ο ισχυρισμός ότι, λαμβανομένης υπόψη της υποτιθέμενης γνώσεως της λέξεως «mon», ο γερμανός καταναλωτής προσδίδει μεγαλύτερη σπουδαιότητα στο στοιχείο «BeBé» που είναι το δεύτερο στοιχείο του λεκτικού σήματος, όπως διαπιστώνει το τμήμα προσφυγών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάγνωση γίνεται από αριστερά προς τα δεξιά και ότι οι καταναλωτές προσέχουν εν γένει περισσότερο το πρώτο στοιχείο του λεκτικού σήματος απ' ό,τι το τελευταίο στοιχείο του.
- 36 Περαιτέρω, από φωνητικής απόψεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι μια δισύλλαβη λέξη δεν προφέρεται όπως μια τρισύλλαβη λέξη. Κατά την προσφεύγουσα, η προφορά της λέξεως «mon» παράγει ένα συγκεκριμένο ήχο ο οποίος ουδόλως παράγεται από την προφορά των προγενεστέρων σημάτων.
- 37 Από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα αναφέρεται στον περιγραφικό χαρακτήρα της λέξεως «bebe», όσον αφορά τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας, τα οποία επιτρέπουν στους χρήστες τους να διατηρούν δέρμα μωρού. Υπό τις συνθήκες αυτές, η λέξη «bebe» πρέπει να παραμείνει στη διάθεση όλων.
- 38 Τρίτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη φήμη του σήματος bebe στη Γερμανία. Δεδομένου ότι το σήμα bebe αποτελείται από έναν όρο τον οποίο αντιλαμβάνεται το σύνολο των καταναλωτών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και ιδίως των Γερμανών καταναλωτών, δεν έχει στη Γερμανία έναν εγγενώς έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Η

προσφεύγουσα αμφισβητεί τις προσκομισθείσες αποδείξεις όσον αφορά τη γνώση των σημάτων *bebe* στους ενδιαφερομένους κύκλους. Επιπλέον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως ανέφερε, στη σκέψη 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη φήμης «στις γερμανόφωνες χώρες». Η προσφεύγουσα ουδέποτε διεκδίκησε μια τέτοια φήμη για τις χώρες αυτές, δεδομένου ότι είχε ρητώς περιορίσει, με το δικόγραφο της ανακοπής της, το ζήτημα της φήμης στη Γερμανία.

- 39 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 40 Όσον αφορά τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα των προγενεστέρων σημάτων, το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι το γερμανικό σήμα *bebe* καταχωρίστηκε αφού αποδείχθηκε ότι είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως (*durchgesetztes Zeichen*) και ότι στην Αυστρία δεν προβλήθηκε καμία αντίρρηση κατά της καταχωρίσεως του διεθνούς σήματος.
- 41 Κατά το ΓΕΕΑ, κακώς η προσφεύγουσα βάλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέτρο που αυτή δέχθηκε ότι το σήμα *bebe* είχε αποκτήσει διά της χρήσεως έντονο διακριτικό χαρακτήρα στη γερμανική αγορά, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, την 13η Ιουνίου 1996.
- 42 Όσον αφορά την Αυστρία, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του σήματος της παρεμβαίνουσας στη χώρα αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι αυτή δεν τον επικαλέστηκε με το δικόγραφο της ανακοπής της ούτε με τις πληροφορίες επί των πραγματικών περιστατικών, με τα αποδεικτικά στοιχεία και με τις παρατηρήσεις που κατάθεσε εμπροθέσμως προς υποστήριξη της ανακοπής, σύμφωνα με τον κανόνα 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, *Chef Revival USA* κατά ΓΕΕΑ — *Massagué Marín* (Chef), Συλλογή 2002, σ. II-2749, σκέψεις 34 και 35]. Αν γινόταν

δεκτό το αντίθετο θα καθίσταντο κενές περιεχομένου οι προθεσμίες που τάσσει το ΓΕΕΑ, θα παρατείνονταν υπερβολικά οι διαδικασίες και μάλιστα θα ευνοούνταν οι παρελκυστικοί χειρισμοί.

43 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω της ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και σημάτων, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος bebe και του σήματος monBebé, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

44 Η παρεμβαίνουσα υπογραμμίζει ότι, ήδη το 1995, το σήμα bebe έχαιρε σημαντικής φήμης στους κύκλους ενδιαφερόμενων στη Γερμανία. Το γεγονός αυτό πρέπει να θεωρηθεί καθοριστικό κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των επιμάχων σημείων. Χάρη στη φήμη που έχει αποκτήσει το σήμα bebe μέσω της σημαντικής και μακράς χρήσεως, δεν έχει καμιά σημασία αν η λέξη «bebe», καθαυτή, έχει ή όχι έναν ενδεχομένως περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα οφειλόμενο στον «υποδηλωτικό» χαρακτήρα τον οποίο διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

45 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', ii και iii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα καταχωρισθέντα εντός κράτους μέλους σήματα και τα σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως ισχύουσας εντός κράτους μέλους, τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

- 46 Κατά παγία νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το να είναι δυνατό να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις.
- 47 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το ενδιαφερόμενο κοινό για τα επίμαχα σημεία και τα επίμαχα προϊόντα ή τις επίμαχες υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 48 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σήματα bebe έχουν καταχωρισθεί, αφενός, ως διεθνές σήμα, το οποίο ίσχυε μεταξύ άλλων στην Αυστρία, στην Ιταλία και στις χώρες της Benelux, κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, και, αφετέρου, στη Γερμανία ως εθνικό σήμα. Δεδομένου ότι η ανακοπή βασίζεται στο τελευταίο αυτό σήμα και στη διεθνή καταχώριση η οποία ισχύει στην Αυστρία, η σχετική επικράτεια για την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως αποτελείται, ιδίως, από τη Γερμανία και την Αυστρία.
- 49 Δεδομένου ότι τα οικεία προϊόντα είναι προϊόντα συνήθους καταναλώσεως, το κοινό προς το οποίο απευθύνονται είναι ο μέσος καταναλωτής, που θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.
- 50 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει πρώτον να συγκριθούν τα οικεία προϊόντα, δεύτερον να συγκριθούν τα συγκρουόμενα σημεία και τρίτον να εξετασθεί ο προβαλλόμενος έντονος διακριτικός χαρακτήρας των προγενεστέρων σημάτων, προκειμένου να καθορισθεί αν η καταχώριση του σημείου monBeBé μπορεί να συνεπάγεται κίνδυνο συγχύσεως με τα προγενέστερα σήματα bebe.

Επί της συγκρίσεως των προϊόντων

- 51 Συναφώς, η προσφεύγουσα αμφισβητεί αποκλειστικώς την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι υπάρχει ομοιότητα ανάμεσα στις πάνες από υδρόφιλο βαμβάκι που εμπίπτουν στην κλάση 5, οι οποίες καλύπτονται από το σήμα *monBebé*, και τα διακρινόμενα από τα προγενέστερα σήματα προϊόντα της κλάσεως 3, ήτοι προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος και του σώματος και καλλυντικά προϊόντα.
- 52 Υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 23· απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 32].
- 53 Επισημαίνεται ότι οι πάνες, είτε προορίζονται για τα βρέφη είτε για τους πάσχοντες από ακράτεια ενήλικες, και τα καλλυντικά προϊόντα πωλούνται στα ίδια σημεία πωλήσεων. Εξάλλου, τα τελευταία αυτά προϊόντα, όταν προορίζονται για την καθαριότητα των μικρών παιδιών, χρησιμοποιούνται κατά τρόπο στενά συνδεδεμένο προς τις πάνες. Επομένως, οι πάνες αποτελούν προϊόντα υγιεινής τα οποία χρησιμοποιούνται συνήθως συγχρόνως με τα προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος και συμπληρωματικά προς αυτά. Κατά συνέπεια, οι πάνες από υδρόφιλο βαμβάκι τις οποίες διακρίνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση καθώς και τα προϊόντα για την περιποίηση του δέρματος και του σώματος και τα καλλυντικά προϊόντα τα οποία αφορούν τα προγενέστερα σήματα μπορούν να θεωρηθούν παρόμοια προϊόντα.
- 54 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν έσφαλε κατά τη σύγκριση των οικείων προϊόντων.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

- 55 Όπως προκύπτει από παγία νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουομένων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 56 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι από τη σύγκριση, από οπτικής απόψεως, του προγενέστερου λεκτικού σήματος με το λεκτικό στοιχείο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση προκύπτει η ύπαρξη κάποιας οπτικής ομοιότητας. Η διαφορά η οποία έγκειται στην προσθήκη της λέξεως «mon» στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορεί να θεωρηθεί αρκούντως σημαντική ώστε να εξαλειφθεί πλήρως η ομοιότητα που οφείλεται στο γεγονός ότι το ουσιώδες μέρος του, ο όρος «bebe», ταυτίζεται με τον όρο στον οποίο συνίστανται τα προγενέστερα σήματα.
- 57 Επισημαίνεται ότι τα προγενέστερα σήματα αποτελούνται αποκλειστικώς από τη λέξη «bebe», γραμμένη με πεζούς χαρακτήρες.
- 58 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από το λεκτικό στοιχείο «monBeBé», με κεφαλαίους και πεζούς χαρακτήρες που εναλλάσσονται, το σύνολο δε αυτό περικλείεται από ωοειδές μαύρο πλαίσιο. Μπορεί να χωρισθεί σε δύο στοιχεία «mon» και «BeBé».
- 59 Τα εικονιστικά στοιχεία του σήματος monBeBé του οποίου ζητείται η καταχώριση, δηλαδή ο τρόπος γραφής της λέξεως «monbebe» και το ωοειδές πλαίσιο το οποίο περικλείει τη λέξη, δεν είναι αρκούντως σημαντικά ώστε να προκαλούν στον καταναλωτή σημαντικότερη εντύπωση απ' ό,τι το λεκτικό στοιχείο του. Επιπλέον, ο τόνος ο οποίος έχει τεθεί επί του τελικού γράμματος «e» του σημείου monBeBé

μετά βίας διακρίνεται και η χρήση κεφαλαίων για τα γράμματα «b» δεν δημιουργεί αξιοσημείωτη διαφορά σε σχέση με τα γράμματα που βρίσκονται εκατέρωθέν τους, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Ωστόσο, η χρήση των κεφαλαίων προσελκύει την προσοχή στο δεύτερο στοιχείο «BeBé», ούτως ώστε αυτό να μπορεί να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο του σημείου monBeBé.

- 60 Δεδομένου ότι το προγενέστερο σήμα bebe περιλαμβάνεται καθ' ολοκληρίαν στο σήμα monBeBé του οποίου ζητείται η καταχώριση, η διαφορά που συνδέεται προς την προσθήκη του λεκτικού στοιχείου «mon» στην αρχή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι αρκούντως σημαντική ώστε να τεθεί εκποδών η ομοιότητα που οφείλεται στο ότι το ουσιώδες τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, δηλαδή ο όρος «bebe» ταυτίζεται με το προγενέστερο σήμα (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση CONFORFLEX, σκέψη 46).
- 61 Εντεύθεν συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα διαπιστώνοντας την ύπαρξη οπτικής ομοιότητας μεταξύ των δύο σημείων.
- 62 Όσον αφορά την από ηχητικής απόψεως σύγκριση μεταξύ των συγκρουομένων σημείων, το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι υπάρχει κάποια ηχητική ομοιότητα.
- 63 Επισημαίνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της παρουσίας του στοιχείου «bebe» στα προγενέστερα σήματα και στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, τα συγκρουόμενα σημεία παρουσιάζουν κάποια ηχητική ομοιότητα. Ωστόσο, η προσθήκη του όρου «mon» στον όρο «bebe» στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνεπάγεται, στο πλαίσιο μιας συνολικής εκτιμήσεως, μια διαφοροποίηση μεταξύ των συγκρουομένων σημείων (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση CONFORFLEX, σκέψη 47). Η επισημανθείσα διαφορά δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη ηχητικής ομοιότητας, κατά το μέτρο που η διαφορά αυτή δεν αφορά το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 64 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι τα επίμαχα σήματα παρουσίαζαν κάποια ηχητική ομοιότητα.

- 65 Όσον αφορά την από εννοιολογικής απόψεως ομοιότητα, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι, δεδομένου ότι το οικείο κοινό στη Γερμανία αντιλαμβάνεται εξίσου καλά την έννοια της λέξεως «bebe» και την έννοια της λέξεως «mon», τα επίμαχα σημεία είναι παρόμοια κατά το μέτρο που έχουν κοινή τη λέξη «bebe».
- 66 Επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, το γερμανόφωνο κοινό αντιλαμβάνεται χωρίς δυσκολίες τη λέξη «bebe» υπό την έννοια του βρέφους.
- 67 Όσον αφορά το ζήτημα αν το κοινό συνδυάζει εννοιολογικώς τις λέξεις «bebe» και «monbebé», διαπιστώνεται ότι δεν αποκλείεται ο γερμανόφωνος καταναλωτής να αντιλαμβάνεται ότι ο όρος «mon» σημαίνει «mein» (δηλαδή την κτητική αντωνυμία «μου» στα γερμανικά). Πράγματι, οι γερμανόφωνοι είναι εξοικειωμένοι με ορισμένες γαλλικές εκφράσεις όπως «mon chéri» ή «mon amour», που διακρίνουν ορισμένα προϊόντα τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στη Γερμανία. Επομένως, σε περίπτωση που το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται την έννοια του όρου «mon», δεν υπάρχει πραγματική εννοιολογική διαφορά μεταξύ των συγκρουομένων σημείων. Πράγματι, η προσθήκη της κτητικής αντωνυμίας δεν αλλάζει σημαντικά το εννοιολογικό περιεχόμενο του σημείου, το οποίο αναφέρεται στο βρέφος. Ακόμη και σε περίπτωση που το οικείο κοινό δεν αντιλαμβάνεται την έννοια της γαλλικής λέξεως «mon», θα αναγνωρίσει τη γαλλική λέξη «bebe» και η παρουσία του όρου «mon» δεν θα μεταβάλλει το εννοιολογικό περιεχόμενο το οποίο προσδίδει το κοινό στο σημείο αυτό.
- 68 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην ύπαρξη οπτικής και εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημείων.
- 69 Κατά συνέπεια, υπάρχει οπτική και εννοιολογική ομοιότητα και κάποια ηχητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων αυτών. Στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει επίσης να εξετασθεί ο ενδεχόμενος έντονος διακριτικός χαρακτήρας των προγενεστέρων σημάτων.

Επί του εντόνου διακριτικού χαρακτήρα των προγενεστέρων σημάτων

- 70 Κατά παγία νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο αποδεικνύεται σημαντικός ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 24). Τα σήματα με ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, είτε από την ίδια τους τη φύση είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαμβάνουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 20).
- 71 Προκειμένου να διαπιστωθεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος και, κατά συνέπεια, να εκτιμηθεί αν αυτό έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να εκτιμήσει σφαιρικά την ικανότητα, κατά το μάλλον ή ήττον μεγάλη, του σήματος να εξατομικεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 49, και την προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 22).
- 72 Κατά την εκτίμηση αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, οι εσωτερικές ιδιότητες του σήματος, μεταξύ των οποίων το αν στερείται ή όχι οποιουδήποτε περιγραφικού στοιχείου των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί, το μερίδιο της αγοράς που αναλογεί στο σήμα, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει, χάρη στο σήμα, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και τις δηλώσεις των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 51, και την προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 23).

- 73 Ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος και ειδικότερα η φήμη του είναι ένα στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προς εκτίμηση του αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή των προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 24, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 61, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-66/03, «Drie Mollen sinds 1818» κατά ΓΕΕΑ — Manuel Nabeiro Silveira (Galáxia), Συλλογή 2004, σ. II-1765, σκέψη 30].
- 74 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σήμα bebe δεν έχει εγγενώς έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Ωστόσο, ουδέποτε η παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ ισχυρίστηκαν ότι το σήμα bebe έχει εγγενώς έντονο διακριτικό χαρακτήρα και ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας τού αναγνωρίσθηκε λόγω του ότι το σήμα αυτό είναι γνωστό στην αγορά.
- 75 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν η παρεμβαίνουσα προέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ επαρκή πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το σήμα της ήταν όντως γνωστό στη Γερμανία κατά την ημερομηνία καταθέσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, δηλαδή στις 13 Ιουνίου 1996.
- 76 Η παρεμβαίνουσα προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ πλείονα έγγραφα προς απόδειξη της φήμης της οποίας έχαιραν τα προγενέστερα σήματά της. Το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε την ύπαρξη της φήμης αυτής βάσει δημοσκοπήσεως την οποία πραγματοποίησε το 1995 η IMAS International GmbH (Müller, Schupfner & Gauger) (στο εξής: δημοσκοπήση IMAS) και μιας επίσημης δηλώσεως του διευθυντή του τμήματος προωθήσεως των πωλήσεων της παρεμβαίνουσας, Ο. Albers. Κατά την προσφεύγουσα, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να αποδείξουν ότι το σήμα bebe έχαιρε φήμης στη Γερμανία στις 13 Ιουνίου 1996.

- 77 Η δημοσκόπηση IMAS, κατά το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα, μπορεί αφ' εαυτής να θεμελιώσει τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα του σήματος bebe στη γερμανική αγορά, ενώ, κατά την προσφεύγουσα, η δημοσκόπηση αυτή περιέχει μόνον πολύ γενικά ποσοστά επί τοις εκατό.
- 78 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η δημοσκόπηση IMAS πραγματοποιήθηκε κατά τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1995. Σύμφωνα με το κείμενο παρουσιάσεως της δημοσκοπήσεως, σκοπός της ήταν η εκτίμηση της αξίας του σήματος bebe για τον γερμανικό πληθυσμό. Έτσι, ζητήθηκε με προφορικές ερωτήσεις η γνώμη 2 017 ατόμων ηλικίας άνω των 16 ετών. Τα αποτελέσματα παρουσιάστηκαν υπό τη μορφή ποσοστών επί τοις εκατό, σύμφωνα με τέσσερα διαφορετικά κριτήρια: το σύνολο των ερωτηθέντων, το φύλο, την ηλικία (16 έως 29 ετών, 30 έως 49 ετών, άνω των 50 ετών) και τον τόπο κατοικίας.
- 79 Επισημαίνεται ότι κακώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν παρέχεται κανένα στοιχείο ως προς τη σύνθεση της ομάδας των ερωτηθέντων. Όπως διαπιστώθηκε, πρόκειται για άτομα άνω των 16 ετών, άντρες και γυναίκες, κατανεμημένα σε τρεις αυτοτελείς κατηγορίες ηλικιών, και κατοικούντα στο σύνολο σχεδόν των ομοσπόνδων κρατών. Ακόμη και αν η κατανομή μεταξύ των διαφόρων αυτών κατηγοριών δεν εμφανίζεται, τίποτε δεν αποδεικνύει ότι οι κατηγορίες αυτές δεν αντιπροσωπεύουν τη γνώμη του μέσου Γερμανού καταναλωτή. Επιπλέον, πρέπει να θεωρηθεί ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ομάδα των 2 017 ερωτηθέντων είναι αρκούντως ευρεία ώστε να είναι αντιπροσωπευτική.
- 80 Εξάλλου, δεν πρόκειται για «πολύ γενικά ποσοστά επί τοις εκατό», όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι τα αποτελέσματα εμφανίζουν, όπως υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, ότι το σήμα bebe έχει συγκεκριμένα έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Πράγματι, από τα αποτελέσματα της δημοσκοπήσεως προκύπτει ότι το σήμα bebe ήταν γνωστό σε σημαντικό μέρος του κοινού στη γερμανική αγορά πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος. Σύμφωνα με τους πίνακες I και III της δημοσκοπήσεως, 64 % των ερωτηθέντων γνώριζαν, ήτοι είχαν ήδη δει ή ακούσει, τον όρο «bebe» σε σχέση με προϊόντα για την περιποίηση του σώματος και του προσώπου. Μεταξύ των γυναικών, 80 % γνώριζαν τη λέξη

αυτή. Σύμφωνα με τους πίνακες II και IV, 66 % όσων γνώριζαν τον όρο (68 % των γυναικών) πίστευαν ότι ο όρος αυτός χρησιμοποιούνταν από έναν και μόνο παραγωγό.

- 81 Όσον αφορά τη διατύπωση των ερωτήσεων η οποία, κατά την προσφεύγουσα, δεν ήταν ουδέτερη, επισημαίνεται ότι, μολονότι οι ερωτήσεις ανέφεραν τον όρο «bebe», τίποτε δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την αντικειμενικότητα της δημοσκοπήσεως.
- 82 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, κατά την οποία «66 % του πληθυσμού υπέθετε ότι η ονομασία “bebe” χρησιμοποιούνταν από έναν και μόνο παραγωγό», είναι εσφαλμένη, αρκεί η επισημάνση ότι, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, 64 % του πληθυσμού γνώριζε τον όρο «bebe» και ότι το ποσοστό 66 % μπορούσε να αφορά μόνον το τμήμα του πληθυσμού που γνώριζε τον εν λόγω όρο. Συνεπώς, παρά τη διφορούμενη διατύπωση που χρησιμοποίησε το τμήμα προσφυγών, το τμήμα αυτό δεν υπέπεσε σε σφάλμα συναφώς.
- 83 Συνεπώς, επισημαίνεται ότι η δημοσκόπηση IMAS αρκεί για να αποδειχθεί ότι το σήμα bebe είχε έντονο διακριτικό χαρακτήρα λόγω της φήμης του στη Γερμανία κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.
- 84 Επομένως, παρέλκει πλέον η εξέταση των λοιπών αποδείξεων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, είτε στο τμήμα ανακοπών είτε στο τμήμα προσφυγών, τις οποίες όμως το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, κατά παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 61, παράγραφος 1, και από το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253]. Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση ως προς το σημείο αυτό, δεδομένου ότι αναγνώρισε τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα του γερμανικού σήματος bebe.

- 85 Ωσαύτως δεν συντρέχει λόγος να εξετασθεί αν το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα διαπιστώνοντας ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε κάποιας φήμης στην Αυστρία, δεδομένου ότι αρκεί ο κίνδυνος συγχύσεως να υφίσταται για ένα από τα προγενέστερα σήματα.
- 86 Δεδομένου ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των οικείων προϊόντων και κάποιος βαθμός ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημείων και ότι το προγενέστερο σήμα bebe έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα, τον οποίο απέκτησε διά της χρήσεως, επισημαίνεται ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, τουλάχιστον στη Γερμανία.
- 87 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 88 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ. Δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε σχετικό αίτημα, πρέπει να φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).
- 3) Η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα έξοδά της.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Jaeger